

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 8. Loci aliquot ex epistolis ad Atticum emendati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](#)

quidem intermitant, donec delaſatus, ac ſoluens, propè exanimis concidat. Hoc quidem & certissimum ac notissimum eſt, & à preſtantii medie Matthiolo litteris prodiſum. Apud Gellium autem eodem loco vbi legitur *πεὶ λοιμῶν λογιστῶν*, non *λοιμῶν*, legi debeat.

Quid ſignificet vox περπερδεῖς?

CAPUT VII.

VERBVM περπερδεῖς, quo utitur M. Tullius epiftola quadam libri primi ad Atticum: verius ſunt: *Ego autem ipſe dixi boni, quomodo εὐτρέπαυλον nouo audito; i Pompeio?*) quoque uſus eſt & Paulus Apoftolus in priore epiftola ad Corinthios, εἰς Ιnquiens, & περπερδεῖς, raro admodum in ſcripibus Gracis legitur: ideoque variè & à Grammaticis & ab aliis exponitur. Eſt autem iactare & ostentare & inanis gloriola fructum ex re aliqua occupari. Id dicit ex illo ἀγρό magno Basilio, cuius hæc ſunt ἔργα τοῖς. Πάντοι μὲν διὰ χείρας, οὐδὲ διὰ γελωπούς οὐδὲ περπερίας ζηγρεποντας. Neque uſquam meliore vocis interpretatio reperiri potest.

Loci aliquot ex epiftolis ad Atticum emendati.

CAPUT VIII.

EMENDABO, aut ſaltē emendare conabamur. Iisdem epiftolis alia. Libro igitur ſecundo ita dicitur legitur: *Cura, amabo te, Ciceronem nostrum. et non videmur, vbi quem, quæſo, idoneam ſententiam eſtere potest illud deſio, ſive patruos, ſive diuinos intertere? Sed nō libet περπερδεῖς.* In libro ſatis vetere, p[ro]me donauit vir multis nominibus illuſtriffimus G[erardus] lielmus Sirletus Cardinalis, ita ſcripuit: *Cura, amabo te Ciceronem nostrum CINOS CUN OCTIN*.

Ex quibus depravatae veteris scripturæ vestigijs
omnino legendum: Cura amabo te Ciceronem nostrum:
videmur. Ægrotabat apud Atticum Q.
Cicero Q.F. Eum igitur patruus auunculo diligenter
mennedat: & quo magis declaret suam erga illum
voluntatem, ait, se sibi videri vñâ cum eo ægrotare. In
easam epistola quæ statim sequitur, vbi vulgati libri
habent, SED ME KATAKPI CIC MEAILLA
COMMOVET, in meo est: sed me pecis mea illa com-
mouet, ut suspicer pro κατάκρισι legendū ēst. Ita enim
nomine vños scio. Illud autem miror in
codem libro à nemine emendatum esse, Sub ito cum mib.
dixit: Cecilius questor puerū se Romā mittere, hac scripsit
quod. Non enim subito legendum: sed s. v. b. quo
compendio significabant, si vales benefic. &
iampridem emendarat Riuins codem modo cor-
rupsum locum nono earundem Epistolatum.

E libro quarto earundem Epistolarum emendata

alia.

CAP. IX.

VPPVDET me interdum quadam referre in lit-
teras, verentem ne nimis obvia & prouta sint: sed
cum in eis animaduerto errasse eos qui quasi columi-
aque dam litterarum habentur; venio in speiñ, fore,
stea, quamvis lenia & pusilla sunt, aliquos tamen
concentant amatores. In epistola quadam libri quarti
Atticum ita scriptum est in libris Manutianis: Sed
qui nihil possunt, iij me nolunt accare: demus ope-
rari ut ab iis qui possunt diligamus: Dices, vellem iampri-
dem, scio te voluisse & me ast nugigeram manum fuisse. sed
nihil, ast nugigeram manum, quid tandem monstri
Manutius ingenuè fatetur, locum sibi depositum
desperatum videri. Malaspina, sanè fidenter,

a 2.

masti-

